

4 БЕРЕЗНЯ 1990 РОКУ — ВИБОРИ НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ УРСР І МІСЦЕВИХ РАД РЕСПУБЛІКИ

БУДІВЕЛЬНИК

Орган парткому, профкому та адміністрації тресту «Вінницяпромбуд»

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЬ!

МАЯК

Орган парткому, адміністрації, профкому та комітету ЛКСМУ Вінницького виробничого об'єднання «МАЯК»

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЬ!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЬ!

ПРОГРЕС

Орган парткому, профкому, комітету ЛКСМУ та адміністрації виробничого об'єднання «ТЕРМІНАЛ»

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЬ!

МОЛОДИЙ МЕДИК

Орган парткому, ректорату, комітету комсомолу та профкомів Вінницького ордену «ЗНАК ПОШАНИ» медичного інституту ім. М. І. ПІРОГОВА.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЬ!

За інженерні кадри

Газета видається з лютого 1981 року.

Орган парткому, ректорату, профкомів та комітету комсомолу Вінницького політехнічного інституту

СПЕЦІАЛЬНИЙ ВИПУСК БАГАТОТИРАЖНИХ ГАЗЕТ ЛЕНІНСЬКОГО РАЙОНУ «БУДІВЕЛЬНИК» ТРЕСТУ «ВІННИЦЯПРОМБУД», «ПРОГРЕС» ВО «ТЕРМІНАЛ», «МАЯК» ВО «МАЯК», «ЗА ІНЖЕНЕРНІ КАДРИ» ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ, «МОЛОДИЙ МЕДИК» МЕДИЧНОГО ІНСТИТУТУ ПРИ УЧАСТІ ІДЕОЛОГІЧНИХ ВІДДІЛІВ ЛЕНІНСЬКОГО ТА СТАРОМІСЬКОГО РАЙКОМІВ ПАРТІЇ.

Відповіді першого секретаря Ленінського райкому партії М. Ф. Костіна на запитання кореспондента

Кор. Миколо Федоровичу, розкажіть, будь ласка, про політичну платформу райкому партії у зв'язку з наступними виборами народних депутатів Української РСР і депутатів місцевих Рад.

М. Ф. Костін. Оскільки проблеми району тісно переплітаються із загальноміськими, то на недавньому пленумі міськкому партії було прийнято передвиборну платформу міської партійної організації. Її складовою частиною стали проблеми Ленінського району. Ця платформа опублікована в інформаційному бюлетні прес-центру «Резонанс» і доведена до відома всіх жителів району.

Що передбачається платформою? Кінцевою метою цієї програми є задоволення насущних потреб людини, вирішення її соціально-економічних проблем. Серед першочергових завдань будівництво дитячої поліклініки на 300 відвідувань, будівництво однієї консультації по вул. Пушкіна. Завод радіотехнічної апаратури у наступний п'ятиріччя повинен побудувати свою поліклініку, а трест «Вінницяпромбуд» — медсанчастину. У 1991 році передбачено продовження будівництва трамвайної колії на масиві Вишенька.

Кор. А як сьогодні район забезпечений продуктами харчування та іншими товарами, які перспектива на найближчий, скажемо, рік?

М. Ф. Костін. Молочними продуктами, круп'яними виробами та овочами район і місто в цілому забезпечені непогано, перебоїв не відчувається. Що стосується м'ясопродуктів, то в даний час область веде серйозну роботу в республіканських та союзних міністерствах і відомствах про виділення відповідних фондів на 1991 рік. Адже ті 20%, які залишаються в області після відправки м'ясопродуктів за договірними умовами в інші регіони країни — це, звичайно, несправедливо.

В такій оцінці ми маємо деяку підтримку, але на 1990 рік ці переговори в вищестоящих інстанціях конкретних результатів не принесуть. Потрібно реально дивитися на речі: якогось відчутного стрибка у вирішенні продовольчої проблеми не відбудеться. Ми добре бачимо становище в цілому по країні. Ось чому зараз доводимо: більшу частину того, що будемо випускати понад план, залишатимемо для потреб області і, зокрема, обласного центру.

У найближчі два-три роки збільшать виробництво м'яса підсобні господарства промислових підприємств. Наприклад, радгосп «Якушинський», з яким активно співробітничав колектив заводу радіотехнічної апаратури, має значні резерви. Від таких господарств сьогодні практично забезпечуються потреби мало не всього громадського харчування.

Кор. Приблизно скільки процентів із всього обсягу сільгосппродукції, яка виробляється в області, і, зокрема, м'яса і м'ясопродуктів, потрібно було б залишати у місті, області, щоб оптимально задовольнити потреби населення?

М. Ф. Костін. Це дуже складне питання, я можу помилитися, але розрахунки, звичайно, є. Якщо взяти за 100% все, що виробляється, і якщо б нам залишалося не 20, а хоч би процентів 27—30, то була б змога задовольнити пов-

ністю населення області всіма продовольчими товарами, в тому числі і м'ясопродуктами.

Кор. Все більше і настирливіше говорять про необхідність передачі господарських функцій, які виконує партія, радянським органам. Як Ви, як перший секретар райкому партії, вирішуєте це питання на ділі в даний час?

М. Ф. Костін. По-перше, я нагадаю, що останніх сім років працював головою райвиконкому, тому для мене це не просто питання, це моє життя. У нашому районі у взаємостосунках райком — райвиконком про передачу функцій, про розділення їх проблеми не існує. Тут у нас інша проблема — як спільними зусиллями домогтися найвищого результату у роботі.

Ми готові передати Радам усі господарські функції, але при існуючих економічних взаємостосунках, при тому, що вони економічно вкрай слабкі, це сьогодні нереально, адже районна Рада у тому вигляді, в якому вона сьогодні існує, просто не може прийняти багато з того, що ми їм із задоволенням сьогодні можемо передати. І якщо дехто думає, що райком партії не хоче передавати райвиконкому господарських функцій, або не довіряє йому, чи в чомусь сумнівається, то я хочу твердо, відповідально заявити: такої проблеми не існує. Тим більше, що ми чекаємо прийняття Законів про самоуправління підприємств, про місцеве господарство, які дадуть змогу налагодити взаємостосунки органів радянської влади з промисловими підприємствами, поставлять їх у становище рівного взаємовигідного партнерства.

Кор. На жаль, престиж партії у якійсь мірі у суспільстві знизився. Що, на Вашу думку, робити і що слід зробити для підвищення її авторитету?

М. Ф. Костін. Як відомо, партія складається з крайових, республіканських, обласних, районних, первинних організацій, і з кожного комуніста окремо. І коли ставиться подібне питання про престиж, я можу відповісти так: очевидно, не всі члени партії, не зважаючи на посаду, яку займають, виконують Статут і Програму партії. А в цілому це і впливає на престиж партії.

У сучасний непростий для партійних організацій і райкому партії час ми вважаємо, що свій авторитет можемо підняти тільки вирішенням конкретних справ. У цей передвиборний час партія повинна показати, що вона може мобілізувати людей на вирішення насущних життєвих проблем.

А коли окремі з них, які вимагають часу і великих коштів, ми не можемо вирішити сьогодні, то повинні відверто пояснити людям, чому (газифікація окраїн міста — П'ятничани, Сабарів, нестача води тощо).

Без підвищення ролі комуніста, без суворого виконання ним Статуту партії, без його активної партійної позиції, особливо зараз, у складний час, не обійтись. І якщо цього ми не зробимо негайно, то авторитет партії не підвищимо.

Бюро райкому партії намагається планувати і здійснювати свою роботу з урахуванням тих проблем, які нам підказують колективи. Райкомівцям слід частіше зустрічатися з людьми, щоб вони знали, чим ми займаємося

ПРО ЛЮДЕЙ ХОРОШИХ

Метя — це історія житлобудівців — так з повагою та гордістю говорять про Миколю Олександровича і в тресті, і в управлінні № 1. Вірно, адже в цьому управлінні він працює з 1961 року.

Муляр, служба в армії, знову праця в рідному управлінні. Лише була ще одна зміна в трудовій біографії — коли допомагав зводити сучасні споруди у братній Монголії. Такий ось простий шлях. Мало змін, різких поворотів, і не видно, на перший погляд, сходження, здавалось би, немає ні натяку на те, що називають кар'єрою (а за плечима — і будівельний технікум, і інженерно-будівельний інститут). А між тим, всі підстави, щоб у трудовій книжці з'явилась вкладка. Бо в основній стільки записів про подяки та нагороди, що вистачить і на десятих.

молодь? Досвіду в них значно менше, значить, і менше впевненості. Ось і, не бажаючи здаватися «еміліми» поруч з ним, мимоволі упевнюються ритм роботи. Однак, це лише на перший погляд. Члени бригади під стать бригадиру, він для них — на дійний орієнтир.

Одержимість

— Бригадир високого класу. Дуже вболіває за свою справу, — говорить про Метя секретар партбюро БМУ-1 М. О. Пискун. — Все встигає. Не сидить ні хвилини. Він і член парткому тресту, і профспілковий активіст (був делегатом X з'їзду профспілок робітників будівництва і промбудматеріалів), і в учнів базового СПТУ-7 частий гість. Є й інші хороші бригади, але ця різниться тим, що не боїться її члени так званої «чорної» роботи і в цьому я бачу особисту заслугу бригадира.

Поговорити з Миколою Олександровичем на об'єкті не так-то й просто. Він весь у русі. Стрункий, худорлявий, завжди в епіцентрі роботи бригади. На його фоні рухи напарників здаються затяжними. Виникає думка: а може така ось активність самого бригадира і стримує

— Все залежить від бригадира, — така колективна думка мулярів Метя. — Він технічно грамотний. Розсудливий і врівноважений. Таких бригадирів побільше...

Мимоволі задумався, як формувались в людині ці важливі якості: відчуття особистої відповідальності і кровної зацікавленості, його трудову невгамовність, прямо-таки різюча відданість простій і водночас такій складній справі будівництва?

Нині важко перерахувати всі споруди, до яких доклали рук і серця Микола Олександрович. Їх чимало. Думаю, краще скажуть про комуніста Метя високі нагороди: Батьківщини — орден Жовтневої революції, орден «Знак Пошани», медалі.

В. ВІКТОРОВ.

ЗАКОНИ ПРО ВИБОРИ — НОВИЙ ЕТАП У РОЗВИТКУ ПОЛІТИЧНОЇ РЕФОРМИ

НЕЗАСПОКОЄНІСТЬ — мабуть то природний стан душі цієї людини. Колишній учень СПТУ-7 мріяв сягнути вершин професійної майстерності у будівельній справі. Згодом, вже закінчивши на будмайданчиках, прагнув знову поповнювати свої знання. Саме тому поступив до технікуму, успішно закінчив навчання. Потім став працювати інженером виробничого відділу.

Імення партійця виправдовує наполегливою працею, громадянською активністю. У колективі Степана Ілліча знають, як принципового члена комітету народного контролю.

Нещодавно комуністи обрали С. І. Присяжнюка заступником секретаря партбюро управління.

Фото В. ФОНІЧКОГО.

ВИЯВЛЕНО ДОВІР'Я

В обставини демократичності, широкого обміну думками проходила конференція трудового колективу БМУ-1 по висуванню кандидатів в народні депутати Української РСР по Ленінському виборчому округу № 23 міста Вінниці та місцевих Рад. Її відкрив секретар парткому густу «Вінницяпромбуд» В. О. Буров. Він, зокрема, сказав: «У розпалі передвиборної кампанії і робітничої колективі сьогодні належить визначити, хто з комуністів і безпартійних може найбільш достойно постояти за інтереси нашої республіки, області, міста, району.

Він також повідомив, що тут, в БМУ-1 з усією принциповістю і вимогливістю обговорювались можливі кандидатури. Шляхом анкетування серед будівельників було виявлено громадську думку, враховано міркування людей в ході індивідуальних бесід. Отож, присутнім належало на конференції діяти зважено, відповідально.

— В ході передвиборної кампанії було вироблено основний критерій, — наголосив у своєму виступі майстер дільниці № 4 В. Д. Сенік — В нинішній обставині депутатом повинна бути людина рішуча, авторитетна, котра душею вболіває за долю перебудови, добре знає запити людей і здатна діяти наполегливо. Словом, сьогодні потрібні ділові обранці. Саме таким є бригадир му-

лярів Микола Олександрович Мет'я. Тридцять років він працює у колективі будівельників, має великий життєвий досвід, бере активну участь у громадській роботі.

Думку майстра підтримав начальник БМУ-1 В. І. Товкань. Він охарактеризував бригадира, як сумлінного працівника, компетентного спеціаліста, людину діяльну, що спроможна відстоювати інтереси трудящих у республіканському парламенті.

Слово взяв муляр БМУ-1 П. Т. Домінік. Він запропонував альтернативну кандидатуру — бригадира цього ж управління В. І. Бондаренка, також трудівника авторитетного, сміливого, чітких поглядів, працьовитого.

В І. Бондаренко подякував виборцям за довіру. Водночас попросив присутніх зняти свою кандидатуру з голосування. На думку бригадира його суперник М. О. Мет'я людина більш підготовлена, сміливіша, чітких поглядів, працьовитого.

В результаті відкритого голосування кандидатом в народні депутати Української РСР по Ленінському виборчому округу № 23 міста Вінниці висувано М. О. Мет'я.

На конференції трудівники колективу виявили довіру представникам робітництва, інтелігенції, назвавши їх кандидатами у депутати до місцевих Рад народних депутатів.

Прийняті Верховною Радою Української РСР нові Закони про вибори народних депутатів на відміну від норм, які діяли досі, практично всю роботу по підготовці і проведенню виборів, відповідальність за їх організацію покладають на виборчі комісії, утворювані демократичним шляхом, чим забезпечується участь самих виборців, трудових колективів і громадських організацій у формуванні депутатського корпусу.

Керівництво усією системою виборчих комісій, створюваних для організації виборів народних депутатів Української РСР Закон покладає на Центральну виборчу комісію, яка утворена постановою Верховної Ради УРСР на підставі пропозицій обласних і Київської міської Рад з врахуванням пропозицій трудових колективів, громадських організацій, зборів колективів навчальних закладів, виборців за місцем проживання, військовослужбовців. Це справді демократичний, постійно-діючий орган, який працюватиме протягом п'яти років, тобто весь період скликання Верховної Ради.

До складу Центральної виборчої комісії увійшли представники робітників, селян, інтелігенції, громадських організацій, військовослужбовців — всього 31 чоловік. Центральною виборчою комісією розміщується за адресою: 252008, Київ-8, вулиця Садова, 3. 24 Листопада відбулось чергове засідання Центральної виборчої комісії, на якому розглянуто ряд питань. Зокрема, комісія схвалила листа окружним виборчим комісіям з рекомендаціями у конкретних питаннях підготовки й проведення виборів народних депутатів Української РСР з врахуванням положень нового Законодавства. Затверджено форми виборчого бюлетеня та інших документів.

Нові закони, за якими відбудуватимуться вибори 4 березня 1990 року, владно діють на території нашої республіки.

У нашому районі утверджена окружна виборча комісія по виборах народних депутатів Української РСР у складі одинадцяти членів. Розміщується за адресою: Вінниця, проспект Космонавтів, 30, райвиконком, кімната 411.

Організацію підготовки та проведення виборів місцевих Рад народних депутатів здійснюватимуть окружні виборчі комісії (їх чотирнадцять) та Ленінська районна виборча комісія, яка розміщується в приміщенні райвиконкому, кімната № 410. Строк повноважень її — п'ять років.

Таким чином тільки в нашому районі до складу усіх виборчих комісій, окрім дільничних, які будуть утворені в січні 1990 року, входять 152 чоловіки. Це представники трудових колективів або їх рад, громадських організацій, їх виконавчих органів, колективів, професійно-технічних, середніх спеціальних і вищих навчальних закладів, виборців за місцем проживання. Значно розширюються повноваження виборчих комісій.

У новому Законі вказується про недопустимість агітації за бойкотування виборів. При цьому відзначається, що брати чи не брати участь в виборах — має визначити для себе кожен громадянин. Це його особисте право. Публічні ж заклики до бойкоту не можна розцінювати інакше, як політичний натиск на волевиявлення виборців.

Значно зменшується кількість депутатів у всіх ланках Рад. Так, наприклад, якщо у минулому до районної Ради ми обирали 250 депутатів, то в наступних — обиратимемо тільки 100. Це сприятиме перетворенню Ради у справді працюючий орган, більш мобільний у вирішенні питань загальнодержавного і місцевого життя.

НА АЛЬТЕРНАТИВНІЙ ОСНОВІ

Передвиборна кампанія вступила у свої права. Розпочалася вона і в політехнічному інституті. На факультетах, кафедрі в інших низових підрозділах проходить попереднє обговорення кандидатур у народні депутати до всіх ланок народовладдя. Ось і 14 грудня ц. р. в клубі культурно-спортивного комплексу виробничого об'єднання «Маяк» зібрались делегати конференції трудового колективу Інституту

попередньо обрані на загальних зборах всіх підрозділів.

Конференцію відкрив голова вузівської комісії по проведенню передвиборної кампанії, голова профкому В. А. Дусанюк.

За дорученням своїх колективів делегати внесли пропозиції щодо кандидатур в депутати верховного органу державної влади республіки.

В список для відкритого голосування заносяться: Б. І.

Найвідповідальнішим етапом виборчої кампанії — висування кандидатів у депутати, який розпочався третього грудня і триватиме до третього січня наступного року.

Відповідно до нового законодавства висування кандидатів у депутати, як і всі передвиборні заходи, будуть здійснюватися на принципах широкої демократії, гласно, під контролем громадськості. Право висувати кандидатів у депутати мають трудові колективи, з'їзди, конференції, пленуми, збори громадських організацій. Для народних депутатів УРСР обов'язкові умови, щоб у колективі було не менше 200 чоловік, для депутатів місцевих Рад дозволяється також висувати кандидатів по цехах, змінах і інших підрозділах, де працюють не менше 20 чоловік, але організація нараховує в своєму складі не менше 200 чоловік.

КАНДИДАТАМИ В НАРОДНІ ДЕПУТАТИ УРСР висуваються тільки громадяни, які проживають на території Української РСР, в місцеві Ради — працюючі або проживаючі на території даної Ради (статті 33, 34 відповідних Законів). Законом дозволяється висувати необмежену кількість кандидатів, а також і свою власну. Однак, від кожного трудового колективу висувається тільки один кандидат.

Висування кандидатів у депутати, зокрема, і поринок голосування таємне чи відкрите визначається на самих зборах. Але обов'язковим є вимоги поіменної реєстрації учасників зборів, а також поіменного обліку тих, хто взяв участь у голосуванні.

Кандидат вважається висунутим, коли за нього проголосувало більше половини учасників зборів або засідання відповідного органу громадської організації.

Громадянин Української РСР не може бути одночасно народним депутатом більш, ніж в двох Радах народних депутатів. При реєстрації кандидатів в народні депутати в відповідні виборчі комісії подаються протоколи про їх висунення, в письмовій формі згода депутатів балотувати в даному окрузі.

ЗГІДНО ЗІ СТАТТЕЮ 12 ВІДПОВІДНИХ ЗАКОНІВ ОСОБИ, при висуненні їх кандидатами у депутати, в своїх заявах вказують про намір звільнитися теперішні посади у випадку обрання їх депутатами або повідомляють про зняття своїх кандидатур. Всі колективні органи, котрі мають право висувати і висунути кандидатів у народні депутати, можуть в будь-який час до виборів відмінити своє рішення. Кандидат може зняти свою кандидатуру навіть напередодні виборів.

Кандидат у народні депутати Української РСР може мати до п'яти, а в місцеві Ради — до трьох довірених осіб.

На засіданнях виборчих комісій, зокрема при реєстрації кандидатів у депутати, підрахунок голосів на виборчій дільниці, визначенні результатів виборів по округу і підбитті загальних підсумків виборів, мають право бути присутніми представники трудових колективів, громадських організацій, зборів виборців за місцем проживання, органи державної влади, довірені особи. При цьому їх повноваження засвідчуються відповідним документом: окрім того, про свій намір бути присутніми вони повідомляють відповідні виборчі комісії не пізніше, як за два дні до виборів.

Якщо кожен громадянин свідомо з'ясує позиції кандидатів у депутати, правильно визначить, хто чого вартий, вірно зробить свій вибір, в такому разі до органів народовладдя будуть обрані справді достойні люди.

В. СОКУР.

секретар Ленінського райвиконкому.

ним Законом про вибори народних депутатів, асистент кафедри ПУАВ Л. С. Півторак свою кандидатуру висунув особисто.

Після персонального обговорення висунутих кандидатів, в якому взяли участь 28 чоловік, а також повідомлень т. т. Балицького В. Г. і Кожем'яко В. П. про зняття своїх кандидатур, делегати конференції приступили до виборів.

Більшість голосів (532 при 800 присутніх в залі делегатів конференції) набрав Б. І. Мокін.

Мокін — ректор Інституту, В. Г. Балицький — декан кафедри суспільних і гуманітарних наук, В. П. Кожем'яко — завідувач кафедрою нарисової геометрії і машинографії, Л. В. Грумиська — асистент кафедри теоретичних основ електротехніки, О. І. Нижник — асистент кафедри філософії, Р. В. Бойко — молодший науковий співробітник НДЧ, О. В. Зайченко — заступник директора СКТЕ «Спекл». Користуючись правом, нада-

У МАЙБУТНІХ ІНЖЕНЕРІВ АВТОМОБІЛІСТІВ

Минає десять років часу створення в політехнічному інституті кафедри «Автомобілі і автомобільне господарство». Сотні її випускників трудяться в автотранспортних підприємствах, професія інженера автомобіля користується до сих пор авторитетною серед молоді. І тому в дні прийому заяв завжди повно абітурієнтів. Юнаки вважають за честь бути прийнятим в вуз для набуття цієї спеціальності.

Вже другий рік йдуть до цієї мети студенти групи 1 — ААГ 88, яких ви бачите на знімку.

Фото Р. КУТЬКОВА

Перспектива визначена

При раді орендаторів ВО «Термінал» створена комісія по стратегічних напрямках його діяльності. Враховуючи важливість правильного спрямування діяльності підприємства, перспективного планування, розробки нової продукції (зокрема народного вжитку), прискорення науково-технічного прогресу, ми будемо вдячні працівникам заводу за

будь-яку адресовану нам пропозицію.

До складу комісії увійшли: начальник КБ ВГК А. В. Ермолаєв, начальник цеху № 10 І. Є. Сотський, секретар парткому ВО «Термінал» В. І. Бикова, слюсар цеху № 12 П. Л. Костюк, ведучий інженер ВОТ В. А. Кравчук.

Повідомляємо телефон головної комісії, заступника головного інженера Л. Г. Найдича 2-54.

ІНЖЕНЕР ХХІ СТОЛІТТЯ

ЯК ВЖЕ ПОВІДОМЛЯЛОСЯ В № 42 «ЗІК», 13 ГРУДНЯ ВІДБУЛАСЯ ЗУСТРІЧ РЕКТОРА ВПІ, ДОКТОРА ТЕХНІЧНИХ НАУК, ПРОФЕСОРА Б. І. МОКІНА З ВИКЛАДАЧАМИ, СПІВРОБІТНИКАМИ І СТУДЕНТАМИ ВУЗУ. ЙШЛОСЯ ПРО ПІДСУМКИ РОБОТИ ВСЕСОЮЗНОЇ НАРАДИ РЕКТОРІВ, ЯКА ВІДБУЛАСЯ В ПЕРШІЙ ДЕКАДІ ГРУДНЯ В МОСКВІ.

МИ ВІЗЯЛИ У БОРИСА ІВАНОВИЧА ІНТЕРВ'Ю З НАМІРОМ ПОЗНАЙОМИТИ НАШИХ ЧИТАЧІВ З ХАРАКТЕРОМ, ЗМІСТОМ, ЗРЕШТОЮ, ІДЕЯМИ ЦЬОЇ СОЮЗНОЇ РАДИ ПЕРШИХ КЕРІВНИКІВ ВУЗІВ КРАЇНИ.

— Судячи по всьому, Борисе Івановичу, нарада ректорів стала прямим продовженням розмови, розпочатої на Всесоюзному студентському форумі. Вона була конкретизована і узагальнена на черговому засіданні Політбюро ЦК КПРС, де відзначалося, що форум виявив певне невдоволення студентів перебудовою в системі освіти. Отже, скликання наради ректорів, слід гадати, є резонансом висновків цього політичного керівництва країни. Звідси і організаційна оперативність і, як тепер кажуть, пакет питань, розглянутих вашими колегами.

— По-перше, уточню, що на нараді були представлені лише ректори технічних і економічних вузів. Можливо, в подальшому зберуться гуманітарії, але пріоритет було віддано нам. Адже передній край перебудови нашого суспільства проходить насамперед в темпах науково-технічного прогресу, радикальній економічній реформі і роль інженерів, економістів тут важко переоцінити. А, по-друге, дійсно наш Держкомосвіти буквально по слідах ВСФ, а головне — після засідання Політбюро ЦК, де були закладені основи конструктивного діалогу, зібрав ректорів.

Увесь розклад наради носив, як сказав би, теоретично-практичний характер. Пленарні засідання проходили в МДУ імені Ломоносова, а секційні — у московських вузах, котрі служать центрами навчально-методичних об'єднань. Будівельники, наприклад, працювали в МІБІ, енергетики — в МІІЗТ, а ми, політехі, — в МДТУ імені Баумана.

Секційні засідання зосередилися на ділових іграх. Показовою у цьому відношенні вважаю гру «Рибальство», якою керував Г. О. Ягодін — голова Державного Комітету СРСР по народній освіті. Хай не бентежить вас дещо інтригуюча назва

гри Вонз, справді, була діловою і надто повчальною. До того ж — типовою.

Судить самі. Перед учасниками гри було поставлено завдання: збалансувати вагистість виловленої риби в прибережній смузі, у віддалених акваторіях Світового океану і на різних її глибинах. Звичайно, з використанням комп'ютерів.

Риба, як продукція, що відновлюється оточуючим середовищем, це свого роду паритет лісові, зерну, цукровим бурякам і більше того — трудовій діяльності людини в різних сферах. Багатоваріантність тут величезна, а результативність — неоднозначна. Такі ігри значать раціональній підприємливості, менеджменту, ясності річ, в кращому розумінні цього слова. В практиці вибору рішень керівником, в т. ч. ректором, подібна методика край потрібна.

Або взяти іншу ділову гру — «Атестація вузів», якою керував голова комісії Держкомосвіти професор В. М. Гареев. Отримана мною практика дає можливість розробити систему самоатестації і періодично з допомогою ЕОМ проводити її в нашому інституті ще задовго до того, як прибуде атестаційна комісія з центру. Шляхом вибіркової перевірки даних самоатестації, скажімо, кожного кожного десятиго дипломного проекту, 10-ти процентів науково-дослідних робіт така комісія робить висновок: вуз атестований, незатестований або підлягає переатестації. Та головне в комп'ютерній самоатестації полягає у завчасному виявленні «вузьких місць» у вузі, ажиті профілектичних заходів до виправлення становища в навчальній і науковій роботі. Отож, найближчим часом ми впритул займемося розробкою комп'ютерної програми «Самоатестація». Вона стане своєрідною рентгеноскопією підрозділів вузу.

Про зростаючі вимогливості Держкомосвіти до науково

навчального процесу в сучасних умовах свідчить хоча б такий факт, що з шести університетів країни в минулому році неатестованими виявилось п'ять. В частині атестації підлягають 50 вузів, здебільшого технічних.

Звичайно, учасники наради мали змогу ознайомитися з іншими новаторськими підходами до організації роботи вищої школи. В цьому плані багато дало вивчення доповіді Московського державного технічного університету.

Зрозуміло, в секції політехів Ви мали справу з чистозузівськими питаннями. Але, погодьтесь, нарада носила статус всесоюзної. Тут і масштабність, і проблематичність не в прикладі республіканським чи регіональним.

— Сам факт, що нарадою керував увесь час Ф. І. Перегудов — перший заступник голови Держкомосвіти — міністр СРСР, говорить сам за себе. І те, що перед нами виступали крупні державні діячі, провідні вчені країни, теж доказ тому. Наприклад, Голова Державного комітету по науці і техніці СРСР академик тов. Лавров детально розповів про концепції держпрограм по НТП, шляхи виходу країни з стану кризи. Голова Комітету Верховної Ради СРСР по науці, культурі, освіті і вихованню, ректор МАІ академик О. Д. Рижов навів такі дані. Щоб позбутися інтелектуального відставання (наше місце в світі зараз 42, а в 50-ті роки — третє) слід на потреби освіти щорічно витратити щонайменше 17 млрд. карбованців. Комітет парламенту, враховуючи економічну ситуацію, запланував на 1990 рік як мінімум 4 млрд. За попередніми підрахунками, уряд виділить на вищу школу не більше одного мільярда карбованців. Чим «латає» цей дефіцит, зокрема у ВПІ, я зупинюся нижче.

Про гуманізацію вищої школи, її демократизацію, самоврядування, про ставлення до студента як особистості з великої літери говорив Г. О. Ягодін. Лейтмотив його виступу — «ми всі служимо студенту».

Як то кажуть, з перших рук ми отримали аналітичну і прогнозовану інформацію завдячуючи Міжнародним відділом ЦК КПРС тов. Фаліна. Мова йшла навколо зустрічі на О. Мальта по дій в НДР, ЧССР

— Борисе Івановичу, як Ви оцінюєте нараду з точки зору як імпульсивного заходу по забезпеченню просування, практичного втілення ідей перебудови? Виходячи з цього, розкажіть, будь ласка, про найближчі дії ректорату. Звичайно, цікаво знати всім і про перспективи оновлення ВПІ.

— Очевидно, як я зрозумів, наша бесіда підходить до кінця. Коло замикається. А розпочали ми розмову з прецеденту наради ректорів — з ВСФ. Особисто я сприймаю і форум, і нараду, як поворот політики в бік вузівської молоді, визнання неординарної ролі студентства в сучасному житті. Звідси і увага до цієї активної сили оновлення, а значить до вищої школи.

Тепер, щодо програм мінімум і максимум. Вище я обіцяв сказати про подолання дефіциту державних асигнувань, призначених для розвитку Інституту. Поскільки в країні коштів немає, то нам конче потрібно самим вишукувати гроші. Вихід знайдено. Ми обрали реальний шлях, в основі якого розробка наукових праць і науковомісткої продукції на госпдоговірних умовах з підприємствами і з виходом за кордон. Обсяг госпдоговірної тематики складає зараз в середньому за рік понад 10 млн. крб. І це доказ того, що інститут має надійний науковий потенціал. Іншим джерелом поповнення вузівської скарбниці є заключення з зарубіжжям контрактів на підготовку інженерів на валютній основі. Завершено другий раунд переговорів з кувейтською стороною. Наближаємось до підписання угоди з представниками цієї країни про навчання 50-ти юнаків. Оплата наших послуг — долари.

Робимо рішучий поворот до підвищення якості підготовки випускників. Адже кожний наш дипломований інженер коштуватиме підприємству 3 тисячі карбованців. «Торги» відбулися — маємо вже майже півмільйона. Дедалі рахунок цей зростає. В найближчі роки планку підніматимемо до 2,5 млн. карбованців. Дяє прибутки і наш центр НТТМ.

Маємо твердий намір (підстави для цього є всі) увійти в кілька з 14-ти держпрограм по НТП.

Згадувалося про підвищення якості підготовки спеціалістів. Вже зараз поставлено

завдання неухильно йти по шляху гуманізації всього навчально-виховного процесу, його докорінної екологізації. Наші першкурсники вже приступили до факультативного вивчення курсів історії культури, логіки, історії України. Нині цим займається поки що група викладачів кафедри філософії, а в перспективі — створення окремої кафедри. Назначено також ввести курс психології як загальної, так і інженерної. Вже діє екологічний центр, а в планах — створення окремої однойменної кафедри. Але вже відтепер екологічні проблеми вводяться в спеціальні дисципліни.

Отримано дозвіл Держкомосвіти на проведення ряду експериментів, мета яких — істотно вдосконалити навчальний процес. Серед них — інтегрально-модульний принцип організації навчання. Суть його в безперервному, протягом 4—5 років, вивченні фундаментальних дисциплін — вищої математики, загальної фізики, хімії, і обов'язково тісно пов'язаних з відповідними розділами, темами курсів спеціальних дисциплін. Таке стикування дає вихід на більш якісний рівень теоретичної, загальнотехнічної і інженерної підготовки майбутнього спеціаліста.

В принципі вже вирішено питання про впровадження в інституті навчальних програм за принципом технікум — вуз. Що це означає на

практиці? Перших два курси студент вчиться відповідно до вимог основної програми технікуму, враховуючи і вузівську програму. В разі його невідповідності до засвоєння спеціальних інженерних дисциплін, або за власним бажанням, в середині третього курсу студенту видається диплом техніка з обраної спеціальності. Відтак, два з половиною роки не проходять впуску: молода людина отримує соціальну захищеність, має право на роботу за спеціальністю. Загалом наш випускник стає таким чином володарем двох дипломів, що підвищує його професійний престиж.

І третій навчальний експеримент, на який теж є дозвіл Москви, це прийом абітурієнтів — відмінників технікумів на заочне відділення зі скороченим (3 роки) курсом навчання, замість визначених шести років.

А якщо говорити про найбільш характерну рису перебудови, то вона сконцентрована нині на комп'ютеризації технології навчання студентів впродовж всього періоду перебування його в інституті.

Це та лінія, якої ми дотримуватимемося міцко і послідовно. Збачивши з неї, нічого і говорити про інженерів ХХІ століття. А саме їх ми готуємо сьогодні.

Бесіду вис Б. ДЯКОНОВ

„ТЕРМІНАЛ-ПРОЕКТ“—МІСТУ

Слово «Термінал» у жителів міста, області і навіть за її межами асоціюється в першу чергу з колективом об'єднання «Термінал», а не зі своїм прямим значенням. І, напевне, справедливо, оскільки «Термінал» не звичайне підприємство, а один з лідерів не лише міської промисловості, а й масштабу республіканського Союзу.

Прикро, але час від часу саме цей факт, як не дивно, викликає негативну реакцію в словах і діях деяких радянських, партійних і господарських працівників, для яких відкрив об'єднання від середнього рівня інших колективів є в певній мірі стимулом, що спонукає їх працювати краще, щоб й інші колективи підтягнути до рівня «Терміналу» в соціальній захищеності, оплаті праці, самостійності та інших формах діяльності «для

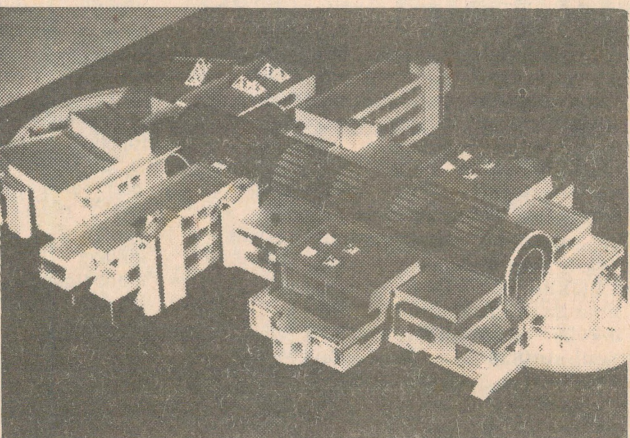
людини». Небажання ж зайвого клопоту дає можливість і «право» намагатися ускладнити рішення багатьох питань колективу «Термінал», де їх загальмувати.

Бути термінальцем почесно і відповідально. Коли навесні цього року ми отримали пропозицію ліквідувати відділ головного архітектора об'єднання і на його базі створити самостійне госпрозрахункове державно-кооперативне підприємство «Термінал-проект», у нас було досить сумнівів.

Проте вже з перших днів було чітко сформульоване основне завдання — не замикатися лише на проблемах «Терміналу», а стати підприємством, потрібним перш за все місту. І це завдання в принципі вирішене.

За 8 місяців року спеціалістами малого «Терміналу» розроблена документація для ряду місь

ких об'єктів. Так, наш першістьок спорткомплекс Ленінського РВВС споруда, яка за своїми якісними характеристиками повинна поступитися спорткомплексу «Термінал», який заслужено вважається одним з кращих у місті. Спільно з ЦНТТМ виконана документація II-ої черги центрального колгоспного ринку по вул. Коцюбинського, надзвичайно складного у функціональному та архітектурному плані об'єкта. Нагромадивши досвід проектування торговельних об'єктів, почали розробку проекту колективного ринку по Барському шосе. Незвична за конструктивним та архітектурним рішенням, споруда стане базовою для розміщення ще кількох ринків в районах області. Наші архітектори та інженери сьогодні працюють над проектом Школи мистецтва на Вишеньці. Це

все ще виходить, основна робота попереду, але вже з певністю можна сказати, що наші діти отримають в своє розпорядження незвичний заклад, який сприятиме розвитку їх творчих здібностей. Адже Школа мистецтв — це поєднання під одним дахом музичної, художньої, хореографічної шкіл та клубу для заняття вільного часу дітей і підлітків. Та й роботи, виконані для «Тер

вертається в бік загальнотехнічних проблем. Це справедливо, адже ми не тільки термінальці. Ми — виннічани. Любимо своє рідне місто і хочемо зробити все, щоб воно стало ще кращим.

Діяльність «Термінал-проект» — тільки частина цієї великої роботи, яку робить «Термінал» для розвитку міста. Тут і будівництво міської поліклініки, і розширення каналу залізобетонних виробів, і участь в будівництві свинарників міського відсобного радгоспу. Є цілий ряд інших проєктів.

Кожен термінальцевець знає: що зроблено для міста — це на благо всіх винничан і я невен, що колектив і далі сповідуватиме принцип: «Моє — це «Термінал», і місто, і вся країна».

Ю. ПЛЯСОВИЦЯ, архітектор.

На фото: макет школи мистецтв на вул. Ленінської. Фото М. Рибак.

СКАЗАТИ СВОЄ СЛОВО

В Староміському районі, як і в цілому по республіці, триває один з найвідповідальніших етапів передвиборної кампанії — висування кандидатів у народні депутати Української РСР та до місцевих Рад. В трудових колективах, громадських організаціях, за місцем проживання вже чимало проведено зборів, конференцій по висуванню кандидатів в депутати.

Одними з перших висунули кандидатів у народні депутати республіки колективи насінневого заводу та олієжиркомбінату ім. 60-річчя Радянської України. Ними стали директор насінневого заводу, нині депутат районної Ради народних де-

путатів, комуніст Ю. М. Мелимука та слюсар олієжиркомбінату, член КПРС Ю. Ф. Шадура.

За станом на 18 грудня по Староміському району висунуто 7 кандидатів в депутати обласної Ради, 28 — міської та 54 — районної.

Зрозуміло, що перший етап передвиборної кампанії в основному визначає, хто буде обраний в органи влади. Як показує хід проведення зборів та конференцій в трудових колективах всі виборці зацікавлені у тому, щоб їх інтереси в Радах представляли компетентні люди, здатні по-новому вирішувати завдання, поставлені перед суспільством, сучасним етапом перебудови.

Чимало можна навести прикладів, коли збори трудових колективів проходили при гарячому, зацікавленому обговоренні кандидатур. Саме так пройшла конференція трудового колективу головного підприємства виробничого швейного об'єднання ім. Володарського. Тут, напередодні конференції, можливі кандидатури обговорювались у підрозділах, тому делегати були одностайні в тому, хто повинен боротися за депутатські мандати обласної, міської та районної Рад.

В ході першого етапу передвиборної кампанії стає зрозуміло, що довіря народу надається найдостойнішим

Депутатські мандати — гідним

Відбулась конференція Вінницького медичного інституту по висуванню кандидатів в народні депутати УРСР та місцевих Рад. Вступним словом конференцію відкрив секретар парткому доцент М. А. Березняк. Проінформували її учасників, що на конференції присутні 337 делегатів, він передав слово голові конференції доценту А. І. Крату.

Першим питанням порядку денного конференції були вибори кандидата в народні депутати УРСР по Вінницькому Староміському виборчому округу. Було запропоновано кандидатури викладачів П. І. Пивоварова, В. Ю. Дерезюка, А. Ю. Іваненко та І. М.

Даниленка.

По наслідках повторного голосування кандидатом у народні депутати УРСР був висунутий доцент кафедри історії КПРС і політекономії В. Ю. Дерезюк.

Одностайно кандидатом в депутати Вінницької обласної Ради народних депутатів був висунутий ректор інституту професор В. М. Мороз. Його кандидатуру під час обговорення підтримали Л. П. Смольський, Ю. П. Кукурудза, студент І. Грабик.

По виборах до Вінницької міської Ради народних депутатів переважно більшістю голосів кандидатами були обрані другий секретар Вінницького міського Компартії

України В. І. Юр'єв (округ № 5), доцент В. Г. Личко (округ № 12) та студент ІІ курсу лікаря А. Перебетюк (округ № 30).

Обрано також кандидатів в депутати Ленінської районної Ради народних депутатів по виборчих округах № 84 асистента кафедри нормальної фізіології М. В. Йолтухівського, № 48 студента ІІІ курсу лікаря В. Кривельського, № 81 асистента кафедри фактотерапії В. П. Пархонюка.

На конференції був присутній другий секретар Вінницького міського Компартії В. І. Юр'єв, який відповів на ряд запитань учасників конференції.

Л. СМОЛЬСКИЙ,
доцент.

У торгово-побутовому комплексі заводу «Термінал» відкрився філіал Вінницького універмагу самообслуговування. Передбачено, що він працюватиме лише для термінальців, щомісячний викуп становитиме близько 50 тисяч карбованців.

Філіал найбільшого торговельного центру відкритий згідно договору між двома крупними підприємствами, який ґрунтується на вигоді обох сторін.

На фото М. РИБАКА продавець консультант В. В. Аврамчук допомагає працівникам підприємства підібрати товар.

Кооператив дає прибуток

На 1 жовтня 1989 у Вінниці функцінує 402 кооперативи.

За 9 місяців 1989 року кооперативами міста зроблено послуг і вироблено товарів на суму більше 37,5 мільйона карбованців.

У прибуток держбюджету надійшло більш ніж 1,3 мільйона карбованців прибуткового податку з прибутків кооперативів (при плані 150 тисяч крб.), 1,7 мільйона карбованців прибуткового податку із заробітної плати працюючих у кооперативах.

У кооперативах Вінни-

ці працюють 9996 чоловік, в тому числі 5212 — членів кооперативів та 4784 — за трудовою угодою.

За порушення кооперативами закону СРСР «Про кооперативи», постанов Раді Міністрів СРСР і УРСР та фіналізово господарської діяльності райвиконкомів міста на 10 жовтня 1989 року закрито 51 кооператив. Внаслідок перевірок кооперативів, проведених фінорганами, дочислено у прибуток райбюджетів 113,5 тисячі карбованців.

В. САУК.

СИН СОЛДАТА

КІЛЬКА років тому В. К. Руцький відвідав Чехословаччину. Не за кордонними шматками і навіть не за туристичними враженнями. Іздив — на зустріч з батьком, якого й не пам'ятає до пуття. Шість років було йому, коли солдат Кирило Руцький загинув у бою, так що батьківський образ син малював собі з розповідей мами. Пелагеї Данилівни. І, звичайно ж, хотів бути схожим на нього, жити так, щоб батькові — солдату, який так і залишився сорокарічним, не було соромно за сина.

У невеличкому містечку Михайлівці поховано немало радянських воїнів. Постояв Віктор Кирилович біля братської могили, посумував. А потім подумки промовив: «Все гаразд, тату. Твої пам'яті я не посоромив і надалі так буде...»

Так, батько-солдат міг би гордитись своїм сином. Коли б він міг прийти у гості до працівників нашого об'єднання, вони б розповіли йому немало гарного про Віктора Кириловича. Працює на ВЗРТА він вже майже п'ятнадцять років. Спеціальність має, може й не помітну — слюсаря-ремонтника. Не перебільшимо, коли скажемо, що без Руцького та його товаришів виробництво просто не могло б існувати. Адже хоч і з металу зроблено машини, однак вони вимагають догляду й ласки не менше, від малих дітей. Віктор Кирилович до своєї роботи ставиться з повагою й відповідальністю. Не пам'ятають на підприємстві випадку, коли б він підвів

не виконав у строк і з найвищою якістю замовлення на ремонт обладнання. І такому стилю він вчить молодих робітників, яких немало поряд з ним.

Ініціатива, наполегливість, принциповість — ось які риси лежать в основі авторитету В. К. Руцького. І не тільки до своєї основної роботи ставиться він з почуттям обов'язку. Часом як буває: «пропав гудок заводської...» — її ніби підмінили. Де поділась енергія та ініціатива. Мерщій до душової, роздягалки і додому.

Хтось, може, скаже: якщо людина така активна у колективі, то, видно, сім'ї вона не має. Ні, це не так. В. К. Руцький — сім'янин відмінний. Правда, й у сім'ї до його обов'язків ставляться з розумінням сім'я то, як кажуть, заводська. Дружина Ніна Степанівна та дочка Валентина трудяться тут же, у об'єднанні. Син Олександр, правда, пішов іншою стежкою — працює у системі торгівлі. Так, що проблем з вибором: сім'я чи робота, у Віктора Кириловича не виникає.

Торік В. К. Руцькому виповнилося п'ятдесят. Син старший від солдата-батька. Але життя своє він продовжує зв'язати по ньому. Що ж, Кирило Іванович Руцький міг гордитись своїм сином, так само, як син гордиться ним.

К. МАКСИМЕНКО.

3 робітничої родини

Про ветерана Вінницького олієжиркомбінату, слюсаря-наладчика Юрія Федоровича Шадура думка товаришів по праці однозначна: робітник принципний, завжди висловлюється відверто. Люди цінують його за чесність, робітничу бойовитість, вміння сміливо, чітко формулювати думки на робітничих зборах, засіданнях парткомітету, членом якого

комуніст не раз обирався.

Авторитет трудівник завоював активною громадською роботою і, звичайно, насамперед наполегливою працею. Понад 30 років трудиться він на комбінаті. Вирівнює виконує і роботу слюсара і зварювальника. «Золоті у нього руки» кажуть люди. Ось зумів він із старого обладнання виготовити працездат-

«РОВЕСНИК» — ДЛЯ РОВЕСНИКІВ

Однею із форм організації трудового виховання учнів СПТУ-15 є створене в 1986 році за ініціативою партійної, комсомольської організації, підколективу на базі училища учбово-виробничого підприємства молодіжної моти «Ровесник».

Його організація по-требувала нових підходів до всього навчально-виховного процесу. Головне завдання було спрямоване на формування в учнів трудових навичок і вміння для виготовлення товарів-новинок. До речі, передбачалося, що ріст професійної майстерності повинен органічно поєднатися з вихованням в юнаків і дівчат почуття відповідальності, творчої фантазії, естетичного смаку, високої культури.

Організація навчально-виробничого підприємства проводилася на добровільних засадах, по заявах учнів.

Керівництво підприємством здійснюється радою колективу в складі 21 чол., представниками учнівського самоуправління, це — директор підприємства, заступник, головний інженер, модельєр — конструктор,

учні, які добре володіють професією, про-являють себе, як активні, здібні організатори ровесників. Саме такими проявили себе директор підприємства другокурсник Валерій

Путинцев, його заступник третьокурсник Анатолій Паламарчук, головний інженер третьокурсниця Галина Олійник. Учням допомагають організувати роботу рада підприємства, майстри виробничого навчання Г. А. Вихованець, А. М. Цвігун, Г. Н. Вахрушева, О. Г. Торгаєва, П. П. Луценко.

Кожен учень який працює на підприємстві, має трудову книжку: куди регулярно заносяться його навчальні практичні завдання, час виготовлення, розцінка робіт, відрахування на оплату, оцінка за об'єм і якістю виготовленої роботи.

Окрім контролю за діяльністю учнів, трудова книжка дозволяє кожному члену колективу перевірити правильність ведення обліку, фінансування, брати участь в економічному аспекті цього питання.

На підприємстві учні виконують різні роботи — моделюють одяг, здійснюють крій, шують. У посиди щорічно обираються створенні моделей юнакам і

дівчатам — повна свобода творчості. Кращі розробки відбираються радою підприємства і пропонуються представникам торгівлі. Учні виготовляють необхідну документацію на новірки з наступним узгодженням з замовником і затвердженням обласним управлінням народної освіти.

Для ритмічної роботи «Ровесника» дирекція СПТУ спільно з радою підприємства укладають договір про співробітництво з торговельними підприємствами міста. Зокрема, з Вінницьким центральним універмагом самообслуговування. Будинком одягу, Торгівля стала своєрідним держприйманням продукції підприємства. Товарознавці магазинів перевіряють якість кожного виробу, його відповідність ГОСТу.

Підприємство випускає невеликими партіями виробів по 15—20 штук, і якщо ці вироби почали користуватися попитом у покупців, то на пропозицію торговельних організацій, ви-

пуск виробів збільшується.

З метою реклами, пропаганди своїх виробів, а також популізації підприємства організовує виставки своїх нових моделей і демонстрації їх силами учнів у школах, технікумах, вузах. В результаті проведеної роботи лише за два останні роки реалізовано продукції на 125 тис. крб.

Реалізація «Ровесником» своїх виробів не є самоціллю. Тут передбачені і виховні аспекти, педагогічний вплив на учнів з метою сприяння зростання їх культури, професійної майстерності, відповідальності за доручену справу. Так, наприклад, ярлик на виріб «Ровесника» представляє інформацію не лише про розмір, артикул, ціну, а й авторство модельєра та виконавця виробу. Таким чином, за кожним виробом стоїть конкретна людина.

Г. ОСАУЛЕНКО,
зав. ідеологічним відділом райкому Компартії України.

Відповідальні за випуск В. СМОЛЯК, В. РАЄВА, Б. ДЯКОНОВ, М. КАНТОНІСТОВ, В. КОВАЛЬ.